

‘Achter de bar vergeet ik mijn eigen zorgen’

Aaron Roman (18) is barman in buurtcentrum Jungle in Oost. Hij heeft er vloeiend Nederlands geleerd, maar of hij een verblijfsstatus krijgt, weet hij nog niet.

DOOR WELMOED VISSER
FOTO PETER VALCKX

Je bent nog maar twee jaar in Nederland, maar doet al anderhalf jaar vrijwilligerswerk. Hoe zit dat? “Ik ben op mijn zestiende gevlucht uit Afghanistan en hier terechtgekomen. Ik leerde Nederlands op school, maar het was moeilijk om het ergens te oefenen. En ik voelde me vaak somber en alleen. Toen ben ik naar de vrijwilligerscentrale gegaan. Die dachten dat dit buurtcentrum misschien wel iets voor me was.”

En bevat het? “Ja, ik vind het erg leuk om achter de bar te staan. Ik praat veel met allerlei soorten mensen. Mijn Nederlands is daardoor erg verbeterd en ik heb veel contacten opgedaan.”

Bij wat voor gelegenheden sta jij achter de bar? “Vaak bij feesten. Soms zijn het studentenfeesten, soms feesten van ouderen, soms een verjaardag. Mensen kunnen het buurthuis afhuren als ze iets te vieren hebben. Het is er altijd vrolijk, dat is goed voor mij, want dan vergeet ik mijn eigen zorgen. En ik weet nu van vrijwel alle drankjes de Nederlandse naam.”

Heb je vrienden gemaakt? “Ja, ik sta achter de bar met een Iraniër die hier al twintig jaar woont. Hij begrijpt mijn situatie, want hij was vroeger zelf ook vluchteling. Er werkt ook een man uit Indonesië, hij heeft me geholpen met grammatica. Als het even rustig was op een feest, haalden we de studieboeken tevoorschijn.”

En nu zit je in het schakeljaar op de VU, maar dat ging niet vanzelf, begrijp ik. “Ik zat op een vmbo-school om Nederlands te leren. Toen ik daar zei dat ik graag naar de universiteit wilde, zeiden ze: *Dat kan niet, je hebt niet het juiste niveau. Wie gaat dat betalen?* Allemaal moeilijk. Gelukkig kwam ik in aanraking met mensen van het UAF, die hebben me geholpen. Ze betalen nu mijn studie, mijn reiskosten en boeken. En ik heb een begeleider. Ik ben daar zo blij mee. Daardoor heb ik weer hoop gekregen voor de toekomst.”

Wat wil je gaan studeren? “Economie of iets daaraan gerelateerd. Daarna wil ik graag een master in international relati-

Buurtcentrum Jungle

Jungle is het centrum voor cultuur en maatschappelijke betrokkenheid in Amsterdam-Oost. Het centrum organiseert onder meer danslessen Kizomba, ochtenden voor moeders, politieke bijeenkomsten, feesten en optredens. Zie www.jungle.amsterdam

Aaron Roman 18

2017 - heden
Vasvu, Vrije Universiteit

2016 - heden
Barkeeper, vrijwilligerswerk, Jungle Amsterdam

2015 - 2017
Vmbo, Montessori College Oost

2012-2015
Shaheed Nizami, middelbare school, Afghanistan

ons doen. En ooit zou ik ook heel graag willen promoveren op dat gebied. Ik weet als geen ander hoe belangrijk vrede in de wereld is en ik wil me daarvoor inzetten.”

Je hebt je plannen goed op een rijtje. “Maar er zijn nog wel enkele serieuze obstakels: ik heb nog geen status. Mijn asielverzoek is twee keer afgewezen door het IND en de rechtbank. Ik heb geen recht meer op een kamer in het azc, dus ik slaap in de daklozenopvang momenteel.”

Dat lijkt me zwaar. “Dat is zo. Ik slaap met achttien mensen op een kamer en er is vaak lawaai. Ik doe mijn uiterste best om verder te komen, maar er zijn daar mensen die me uitlachen: *Waarom leer je Nederlands of waarom doe je een opleiding als je toch niet mag blijven? Waar studeer je voor?* Dat maakt me soms verdrietig. Je krijgt een diploma, maar je krijgt geen baan. Maar gelukkig heb ik ook mensen om me heen die wél in me geloven.”

Waar breng je je dagen door? “Op de VU. Ik zit hele dagen in de bibliotheek. Dat vind ik niet erg, want ik hou van studeren.”

Heb je goede hoop dat je een verblijfsstatus krijgt? “Ik ben atheïst geworden. Ik denk dat angst mensen religieus maakt. Mensen hebben goden gemaakt in plaats van andersom. In Afghanistan is dat een overtuiging die je maar beter voor je kunt houden, anders loop je gevaar. Maar nu weet iedereen dat ik atheïst ben, want ik ben een actieve atheïst op sociale media. Ik zie een groot gevaar voor mij in Afghanistan. Ik heb niemand meer in Afghanistan, geen ouders, niks. Dus ik weet niet wat ik zou moeten als ik geen status krijg.” **AV**

Ben of ken jij ook een student of promovendus die zich inzet voor de maatschappij? Mail naar redactie.advalvas@vu.nl.